

Nasza Matka

Nr 4 (126) kwiecień 2017 (rok 12)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Zwycięzca śmierci

Zwycięzca śmierci piekła i szatana
Wychodzi z grobu
dnia trzeciego z rana
Naród niewierny trwoży
się przestrasza
Na cud Jonasza - Alleluja!
Ziemia się trzęsie,
straż się grobu miesza,
Anioł zstępuje, niewiasty pociesza;
Patrzcie mówi im,
grób ten próżny został,
Pan zmartwychpowstał
Alleluja!

SŁOWO BOŻE

(Mk 16, 1 - 8)

Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem w pierwszy dzień tygodnia przyszły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Idzie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział». One wyszły i uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały.

Niedziela Palmowa

Grzegorz Gęsikowski

Szósta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest Niedzielą Palmową, czyli Męki Pańskiej, i rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia. [...]

To właśnie w Niedzielę Palmową ma miejsce obrzęd poświęcenia palm i uroczysta procesja do kościoła. Zwyczaj święcenia palm pojawił się ok. VII w. na terenach dzisiejszej Francji. Z kolei procesja wzięła swój początek z Ziemi Świętej. To właśnie Kościół w Jerozolimie starał się jak najdokładniej "powtarzać" wydarzenia z życia Pana Jezusa. W IV w. istniała już procesja z Betanii do Jerozolimy, co poświadcza Egeria. Według jej wspomnień patriarcha wsiadał na oślicę i wjeżdżał do Świętego Miasta, zaś zgromadzeni wierni, witając go w radości i w uniesieniu, ścielili przed nim swoje płaszcze i palmy. Następnie wszyscy udawali się do bazyliki Anastasis (Zmartwychwstania), gdzie sprawowano uroczystą liturgię. Owa procesja rozpowszechniła się w całym Kościele mniej więcej do XI w. W Rzymie szósta niedziela Przygotowania Paschalnego była początkowo wyłącznie Niedzielą Męki Pańskiej, kiedy to uroczystości śpiewano Pasję. Dopiero w IX w. do liturgii rzymskiej wszedł jerozolimski zwyczaj procesji upamiętniającej wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Obie tradycje szybko się połączyły, dając liturgii Niedzieli Palmowej podwójny charakter (wjazd i Męka) [...]

Podczas każdej Mszy św., zgodnie z wielowiekową tradycją czyta się opis Męki Pańskiej (według relacji Mateusza, Marka lub Łukasza - Ewangelię św. Jana odczytuje się w Wielki Piątek). [...] W Krakowie (od XVI w.) urządzało się uroczystą centralną procesję do kościoła Mariackiego z figurką Pana Jezusa przymocowaną do osiołka. Oto jak wspomina to Mikołaj Rey: "W Kwietnią kto bagniatka (bazi) nie połknął, a będownego (dębownego) Chrystusa do miasta nie doprowadził, to już dusznego zbawienia nie otrzymał (...).

Uderzano się także gałązkami palmowymi (wierzbowymi), by rozkwitająca, pulsująca życiem wiosna witką udzieliła mocy, siły i nowej młodości". Zresztą do dnia dzisiejszego najlepszym lekarstwem na wszelkie choroby gardła według naszych dziadków jest właśnie bazia z poświęconej palmy, którą należy połknąć. Owe poświęcone palmy zanoszą dziś wierni do domów i zawieszają najczęściej pod krzyżem. Ma to z jednej strony przypominać zwycięstwo Chrystusa, a z drugiej wypraszać Boże błogosławieństwo dla domowników. Popiół zaś z tych palm w następnym roku zostanie poświęcony i użyty w obrzędzie Środy Popielcowej.

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej, wprowadza nas coraz bardziej w nastrój Świąt Paschalnych. Kościół zachęca, aby nie ograniczać się tylko do radosnego wymachiwania palmami i krzyku: "Hosanna Synowi Dawidowemu!", ale wskazuje drogę jeszcze dalszą - ku Wieczernikowi, gdzie "chleb z nieba zstąpił". Potem wprowadza w ciemny ogród Getsemani, pozwala odczuć dramat Jezusa uwięzionego i opuszczonego, daje zasmakować Jego cierpienie w pretorium Piłata i odrzucenie przez człowieka. Wreszcie zachęca, aby pójść dalej, aż na sam szczyt Golgoty i wytrwać do końca. Chrześcijanin nie może obojętnie przejść wobec wiszącego na krzyżu Chrystusa, musi zostać do końca, aż się wszystko wypełni... Musi potem pomóc zdjąć Go z krzyża i mieć odwagę spojrzeć w oczy Matce trzymającej na rękach ciało Syna, by na końcu wreszcie zatoczyć ciężki kamień na Grób. A potem już tylko pozostaje mu czekać na tę Wielką Noc... To właśnie daje nam Wielki Tydzień, rozpoczynający się Niedzielą Palmową. Wejźdźmy zatem uczciwie w Misterium naszego Pana Jezusa Chrystusa...

<http://niedziela.pl/artukul/5651/nd/Niedziela-Palmowa>

Czym jest zmartwychwstanie?

Ks. Jarosław Grabowski

Każdy chrześcijanin wierzy w zmartwychwstanie Jezusa, to znaczy przyjmuje prawdę, że trzeciego dnia po swojej śmierci Chrystus powstał z grobu żywy i chwalebny, i wiele razy, zanim wstąpił do nieba, ukazywał się swoim uczniom i przebywał z nimi. To wydarzenie potwierdza wiarygodność chrześcijaństwa. Nie na darmo św. Paweł napisał: „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara” (1 Kor 15,14). Postawił sprawę jasno: nie ma wiary w Chrystusa bez wiary w Jego zmartwychwstanie.

Są jednak ludzie, którzy mniej lub bardziej otwarcie odrzucają Zmartwychwstanie, snując przeróżne „teorie oszustwa”, „pozornej śmierci” czy też „kłamstwa założycielskiego”. Wspólnym mianownikiem tych „odkryć” jest niewiara. Ich autorzy przekreślają rzeczywistość nadprzyrodzoną i możliwość ingerencji Boga w dzieje człowieka. Hipotezy te nie są niczym nowym. Mają one już swój ślad w Ewangeliach, co jest dowodem odwiecznych zmagani między wiarą i niewiarą. Jednak nawet wśród wyznawców Chrystusa pojawiają się wątpliwości dotyczące przyjęcia tej prawdy. Wynikają one być może z braku pogłębionej wiedzy katechizmowej lub obojętności na nią. Rodzą się w ten sposób przedziwne wyobrażenia, jak chociażby to, że Chrystus przeszedł reinkarnację, pojawił się jako ktoś całkiem nowy. Ta fundamentalna prawda wymaga od nas głębszej wiedzy, wynikającej z dojrzałości wiary. W tym przypadku nie może obowiązywać zasada Terencjusza: „Quot homines, tot sententiae” – Ile ludzi, tyle opinii.

Czym więc jest Zmartwychwstanie? Według nauki Kościoła, nie zaś opinii niektórych wierzących, Zmartwychwstanie jest przejściem Chrystusa, wraz z duszą i ciałem, od śmierci do innego życia poza czasem i przestrzenią (por. KKK 646). Cieleśność Jezusa Zmartwychwstałego to cieleśność uwielbiona. Jego ciało jest to samo, ale nie takie samo. Jest tym samym ciałem, które zawisło na krzyżu, ze śladami gwoździ i włóczni, ale nie takim samym, gdyż przekracza prawa natury (por. KKK 645). Potwierdzają to świadectwa Ewangelistów, którzy piszą np.,

że Jezus po zmartwychwstaniu wszedł do pomieszczenia mimo zamkniętych drzwi (por. J 20, 26).

Zmartwychwstanie Chrystusa nie jest powrotem do życia ziemskiego, jak wskreszenie Łazarza, które, choć jest wydarzeniem cudownym, stanowi powrót do normalnego życia na ziemi. Wskreszony Łazarz przeżył znów jakiś czas, ale ponownie umarł. Chrystus „nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych” (Mk 12, 27).

Zmartwychwstanie jest wydarzeniem rzeczywistym i tajemniczym zarazem. Jego rzeczywistość potwierdza pusty grób i świadectwa uczniów. Pomimo braku bezpośrednich świadków faktu Zmartwychwstania, istniało głębokie i niezłomne przekonanie pierwszej gminy chrześcijańskiej o tym, że grób, w którym złożono ciało Jezusa, okazał się pusty. Dla współczesnego człowieka – człowieka obrazu, przekazów telewizyjnych i internetowych – te argumenty wydają się niewystarczające. Dlaczego strażnicy czuwający przy grobie przegapili tak nadzwyczajny fakt i nie zdali z niego szczegółowej relacji? Wszystko dlatego, że samo wydarzenie, a tym bardziej jego istota – przejście ze śmierci do życia – były nieuchwytnie dla ludzkich zmysłów. W tajemniczy dla nas sposób Chrystus powstał z martwych, opuścił grób, w którym złożono Jego ciało. „Fakt ten był zadziwiający dla ludzi, którzy się znaleźli wobec czegoś, co ich przerastało” (Jan Paweł II).

Zmartwychwstanie Jezusa jest rzeczywistością nadprzyrodzoną, która stanowi podstawę nadziei na powszechne zmartwychwstanie i życie wieczne. Otwiera człowiekowi dostęp do nowego życia. Jest zasadą i źródłem naszego przyszłego zmartwychwstania. Biblia potwierdza to w wielu miejscach: „Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli” (1 Kor 15, 20). „Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim” (1 Tes 4, 14).

<http://niedziela.pl/artykul/111634/nd/Czym-jest-zmartwychwstanie>

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na kwiecień 2017 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby młodzież umiała wielkodusznie odpowiadać na swoje powołanie, rozważając poważnie również możliwość poświęcenia się Panu w kapłaństwie lub w życiu konsekrowanym.

Renowacja Misji Świętych

01.04.2017 – 04.04. 2017

Ks. Bartłomiej Król SDS

Sobota (1 kwietnia 2017)

- 16:45 Nauka misyjna dla dzieci.
- 18:00 Msza Św. z nauką misyjną
- Apel Jasnogórski

Niedziela (2 kwietnia 2017)

- Hymn do Ducha Św. i modlitwa na rozpoczęcie renowacji misji na początku Mszy Św.
- Nauki ogólne na każdej Mszy Św. 8:00, 10:00, 14:30 / i kazanie Pasyjne/
- Nauka dla mężczyzn 15:30

Poniedziałek (3 kwietnia 2017)

- 8:00 Msza Św. dla chorych i starszych z nauką
- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18:00
- Nauka dla młodzieży po Mszy Św. o 18:00
- Apel Jasnogórski

Wtorek (4 kwietnia 2017)

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8:00
- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18:00
- nauka dla kobiet po Mszy Św o 18:00
- Apel Jasnogórski

Ks. Proboszcz
Antoni Cebula SDS

INTERCJE MSZALNE

Kwiecień 2017

Sobota	1 kwietnia	Niedziela Wielkanoc	16 kwietnia
18 ⁰⁰		7 ⁰⁰	
Niedziela	2 kwietnia	10 ⁰⁰	
5 W. Postu /renowacja misji/		14 ³⁰	
8 ⁰⁰		Poniedziałek Wielkanocny	17 kwietnia
10 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
14 ³⁰	Chrzest Szymon Miłaszewski	10 ⁰⁰	R. Skołod
Poniedziałek	3 kwietnia	14 ³⁰	Chrzest Winkler
8 ⁰⁰		Wtorek	18 kwietnia
18 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	4 kwietnia	Sroda	19 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		Czwartek	20 kwietnia
Sroda	5 kwietnia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	21 kwietnia
Czwartek	6 kwietnia	18 ⁰⁰	R. Krajewska
18 ⁰⁰	O powołania	Sobota	22 kwietnia
Piątek	7 kwietnia	18 ⁰⁰	R. Cholewa
18 ⁰⁰		Niedziela 2 Wielkanocna	23 kwietnia
Sobota	8 kwietnia	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	R. Górny	10 ⁰⁰	
Niedziela Palmowa	9 kwietnia	14 ³⁰	R. Rzepiak
8 ⁰⁰		Poniedziałek	24 kwietnia
10 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Kędzia	Wtorek	25 kwietnia
Poniedziałek	10 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	w int. emerytów i osób starszych	Sroda	26 kwietnia
Wtorek	11 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	R. Skołod	Czwartek	27 kwietnia
Sroda	12 kwietnia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Piątek	28 kwietnia
Wielki Czwartek	13 kwietnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	Msza Wieczerzy Pańskiej	Sobota	29 kwietnia
Wielki Piątek	14 kwietnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	Liturgia Męki Pańskiej	Niedziela 3 Wielkanocna	30 kwietnia
Wielka Sobota	15 kwietnia	8 ⁰⁰	
20 ⁰⁰	Wigilia Paschalna	10 ⁰⁰	
		14 ³⁰	

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Kwiecień 2017 - Lipiec 2017

1 kwiecień 2017	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
15 kwiecień 2017	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
29 kwiecień 2017	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
6 maj 2017	Rodzice dzieci przystępujących do I komunii świętej
13 maj 2017	Rodzice dzieci obchodzących rocznicę I komunii świętej
27 maj 2017	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
10 czerwiec 2017	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
24 czerwiec 2017	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
8 lipiec 2017	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Szynka pieczona

Składniki:

- 80 dag szynki wieprzowej
- przyprawa do wieprzowiny
- 25 dag mąki
- 2 dag drożdży
- 1/2 szklanki mleka
- łyżeczka cukru
- 3 jajka
- 3 łyżki masła
- 2 żółtka
- sól, pieprz

Sposób przygotowania:

Mięso umyć, osuszyć, natrzeć ze wszystkich stron przyprawą do wieprzowiny, solą i pieprzem. Pokruszone drożdże wymieszać z 1/3 mąki, mlekiem i cukrem, odstawić na 5 minut. Do pozostałej mąki dodać zaczyn, szczyptę soli, jajka i masło, zagnieść

ciasto, odstawić na 25 minut. Ponownie zagnieść i włożyć na 30 min do lodówki. Ciasto rozciągnąć (odkroić kawałek do dekoracji). Ułożyć szynkę, owinąć ciastem. Z reszty ciasta zrobić ozdoby, przykleić, posmarować rozmaconymi żółtkami. Piec 40 min w temp. 180°C.

gmb

Kącik humoru

Misiu z zajączkiem siedzą w jednej celi. Misiu siedzi w kacie, a zajączek cały czas biega.

- Misiu uciekajmy stad, oni nas zabiją!
- Zajączku usiądź sobie, jesteś ze mną, nic ci nie zrobią.

Zajączek jednak po chwili wstaje i znów chodzi.

- Misiu uciekajmy oni nas zabija!

- Zajączku uspokój się i siadaj.

Zajączek siada. Otwierają się drzwi do celi wchodzi wielbłąd. A zajączek:

- Misiu uciekajmy, zobacz co oni zrobili z tym koniem!

Dzwoni telefon. Pies odbiera i mówi:

- Hau!

- Halo?

- Hau!

- Nic nie rozumiem.

- Hau!

- Proszę mówić wyraźniej!

- H jak Henryk, A jak Agnieszka, U jak Urszula: Hau!!!

Synek wielbłąda pyta tatę:

- Tato, po co nam są potrzebne te garby?

- Widzisz synku kiedy przemierzamy pustynię przechowywujemy w nich wodę która jest nam potrzebna na długą wędrowkę.

- A po co nam takie szerokie kopyta?

- Żeby nam łatwiej było iść po piasku.

- A po co nam tak gęsta sierść?

- W dzień chroni nas ona przed palącym słońcem, a nocą przed chłodem na pustyni.

- Tato a po co nam to wszystko skoro my mieszkamy w ZOO?

Zajączku, dlaczego masz takie krótkie uszy?

- Bo jestem romantyczny.

- Nie rozumiem.

- Wczoraj siedziałem na łące i słuchałem śpiewu słowika. Tak się zastęchałem, że nie usłyszałem kosiarki...

Papież Franciszek: Otwórzmy się na nadzieję!

(26 marca 2016) fragmenty

„Piotr pobiegł do grobu” (Łk 24,12). Jakie myśli mogły poruszać umysłem i sercem Piotra podczas tego biegu? Ewangelia mówi nam, że jedenastu, w tym Piotr nie uwierzyli świadectwu kobiet, ich orędziu paschalnemu. Istotnie, „słowa te wydały im się czężą gadaniną” (w. 11). W sercu Piotra były zatem wątpliwości, którym towarzyszyło wiele myśli negatywnych: smutek po śmierci umiłowanego Mistrza i zawód z powodu zaparcia się Go trzykrotnie w czasie Męki.

Pojawia się jednak szczegół, który zaznacza jego przełom: Piotr, po wysłuchaniu kobiet i nie uwierzywszy im, jednakże „wybrał się” (w. 12). Nie został siedząc i myśląc, nie pozostał zamknięty w domu, jak inni. Nie dał się uwięzić w pułapce przez mroczną atmosferę tamtych dni, ani też przytłoczyć swoimi wątpliwościami; nie dał się pochłonać wyrzutami sumienia, lękiem i nieustannymi płótkami, które prowadzą donikąd. Poszukiwał Jezusa, a nie samego siebie. Wolał drogę spotkania i zaufania. Tak jak był powstał i pobiegł do grobu, skąd później powrócił „dziwiąc się temu, co się stało” (w. 12). To był początek zmartwychwstania Piotra, zmartwychwstania jego serca. Nie popadając w smutek i ciemności, uczynił miejsce dla głosu nadziei: pozwolił aby światło Boga weszło w jego serce, nie przytłumiając go.

Również kobiety, które wyszły wcześniej rano, aby wypełnić dzieło miłosierdzia, aby zanieść do grobu wonności, przeżywały to samo doświadczenie. Były „przestraszone i pochyliły twarze ku ziemi”, ale były wstrząśnięte słysząc słowa anioła: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?” (w. 5). [...]

To jest fundament nadziei, która nie jest zwykłym optymizmem, ani też postawą psychologiczną czy życziłą zachętą, by dodać sobie odwagi. Nadzieja chrześcijańska jest darem, jakim obdarza nas Bóg, jeśli wyjdziemy z naszych ograniczeń i otworzymy się na Niego.

Ta nadzieja jest niezawodna ponieważ Duch Święty został rozlany w naszych sercach (por. Rz 5,5). Pociészyciel nie sprawia, że wszystko ładnie wygląda, nie eliminuje zła za pomocą magicznej różdżki, ale wzbudza prawdziwą siłę życia, która nie jest brakiem problemów, ale pewnością, że jesteśmy kochani i zawsze otrzymujemy przebaczenie od Chrystusa, który dla nas zwyciężył grzech, śmierć i lęk. Dzisiaj jest święto naszej nadziei, celebrowanie tej pewności: nikt i nic nie może nas nigdy odłączyć od Jego miłości (por. Rz 8,39).

Pan żyje i chce, aby Go szukać między żywymi. Po spotkaniu z Nim, każdy z nich został posłany, aby zanieść orędzie wielkanocne, aby wzbudzić i wskrzesić nadzieję w sercach obciążonych smutkiem, w którym trudno znaleźć światło życia. Tak bardzo dziś potrzeba tego światła. [...]

Jak możemy posilać naszą nadzieję? Liturgia tej nocy daje nam dobrą radę. Uczy nas upamiętniania dzieł Boga. Rzeczywiście czytania mówiły nam o Jego wierności, dziejach Jego miłości wobec nas. Żywe Słowo Boga jest zdolne, by nas włączyć w tę historię miłości, posilając nadzieję i ożywiając radość. Przypomina o tym również usłyszana przez nas Ewangelia: aniołowie, aby obudzić w kobietach nadzieję mówią: „Przypomnijcie sobie, jak [Jezus] wam mówił” (w. 6). Nie zapominajmy Jego Słowa i Jego dzieł, w przeciwnym razie utracimy nadzieję. Przypominajmy sobie natomiast Pana, Jego dobroć i Jego słowa życia, które nas poruszyły. Przypomnijmy je i przyswojmy je sobie, aby być „stróżami poranka”, potrafiącymi dostrzec znaki Zmartwychwstałego.

Drodzy Bracia i Siostry, Chrystus zmartwychwstał! Otwórzmy się na nadzieję i wyruszymy w drogę. Niech pamięć o Jego dziełach i Jego Słowach będzie jaśniejącą gwiazdą, kierującą naszymi krokami w zaufaniu do Paschy, która nie będzie miała końca.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)